

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921010435
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5921010435.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 3. marca 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Marcely Malatkej prejednal sťažnosť odsúdeného A. L. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Pp/21/2021 z 10.1.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. L. z a m i e t a ako nedôvodnú.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. návrh odsúdeného A. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V sťažnosti uviedol, že s uznesením okresného súdu nesúhlasí, nakoľko prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil predpoklady naplnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia. Odsúdený naplnil formálnu podmienku tým, že vykonal pred podaním návrhu polovicu uloženého trestu odňatia slobody. Zo správy ÚVTOS Ružomberok vyplýva kladné hodnotenie odsúdeného počas výkonu trestu s odporúčaním podmiennečného prepustenia na slobodu. Pokiaľ ide o tretiu podmienku súd podľa názoru odsúdeného nevyhodnotil dostatočne všetky predpoklady nasvedčujúce tomu, že povedie v budúcnosti riadny život. Súd dôvodil, že táto podmienka nebola naplnená pre nedostatočný prístup odsúdeného k splácaniu dlhu na poistnom do sociálnej poisťovne. Poukázal aj na doterajšiu kriminálnu minulosť odsúdeného. On nesúhlasí s názorom súdu a uvádza, že práve pre účel preukázania schopností budúceho splácania predmetného dlhu predložil do konania prísľub budúceho zamestnania. Taktiež pri výsluchu sa vyjadril, že dlh na poistnom chce po prepustení na slobodu zaplatiť. Pokiaľ súd konštatoval, že odsúdený má mať údajné sklony k nadmernému požívaniu alkoholu, táto okolnosť nemôže sama osebe mať rozhodujúci vplyv na posúdenie, či po prípadnom podmiennečnom prepustení nemôže viesť riadny život. Poukázal aj na možnosť nariadenia dohľadu probačným a mediačným úradníkom. Týmto zákonnými možnosťami sa súd prvého stupňa pri svojich úvahách nezaoberal dostatočne, čím založil nezákonnosť predmetného uznesenia. Na preukázanie pozitívneho prístupu k splácaniu dlhu na poistnom predložil nový dôkaz, a to o dvoch platbách dlhu po 50,- eur. Súčasne navrhol, aby odvolací súd požiadal sociálnu poisťovňu za účelom zistenia v akom rozsahu bol predmetný dlh odsúdeného na poistnom doposiaľ uspokojený. Prehlásil, že sa nepodmiennečným výkonom trestu odňatia slobody zbavil svojich záporných vlastností. Navrhol preto, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil a rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení na slobodu a nariadení dohľadu probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a v príkaze zaplatiť dlh na poistnom do sociálnej poisťovni za súčasného nariadenia povinností odsúdeného podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami. K sťažnosti pripojil aj čestné vyhlásenie dcéry odsúdeného o čiastočných úhradách poistného a zrealizovaných platbách.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak táto nie je dôvodná.

Zo spisu vyplýva, že odsúdený má koniec výkonu trestu odňatia slobody stanovený na 7.8.2022. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Ružomberok je zrejmé, že odsúdený bol jedenkrát disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol. Stanovený program zaobchádzania plní v celom rozsahu. Na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti je jeho resocializačná prognóza menej priaznivá. Odsúdený bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný. Opakovane bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Možno teda konštatovať, že odsúdený je osobou náchylnou k páchaniu trestnej činnosti. Tieto skutočnosti aj podľa názoru krajského súdu opodstatnene odôvodňujú pochybnosť, že by od odsúdeného bolo možné očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Nemožno konštatovať, že preukázal také polepšenie, na základe ktorého by bolo možné konštatovať takýto záver.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že z chápania trestu ako účelového opatrenia vyplýva, že ak sa doposiaľ odpykanou časťou trestu už dosiahol účel sledovaným trestom, ďalší výkon trestu nie je už potrebný. Zo správania odsúdeného a jeho postoja k plneniu povinností počas výkonu trestu môže byť zrejmé, že sa do takej miery polepšil, že ďalší výkon trestu už u neho nie je potrebný a možno ho prepustiť na slobodu. V prípade odsúdeného však takéto polepšenie ani podľa názoru krajského súdu konštatovať nemožno. Naopak, vzhľadom na jeho doterajšie odsúdenia existuje riziko recidívy a aj jeho resocializačná prognóza sa z tohto dôvodu javí ako menej priaznivá. Za takýchto okolností nemožno ani podľa názoru krajského súdu konštatovať, že doposiaľ vykonanou časťou trestu sa už dosiahol účel sledovaný trestom a ďalší výkon trestu v prípade odsúdeného už nie je potrebný. Na takýto záver nemá vplyv ani skutočnosť, že odsúdený čiastočne uhradil dlh na poisťovní. Pokiaľ odsúdený navrhol, aby odvolací súd doplnil dokazovanie, a to vyžiadanim správy od sociálnej poisťovne, v akom rozsahu bol dlh odsúdeného na poisťovní doposiaľ uspokojený, krajský súd poznamenáva, že dokazovanie v tomto smere odmietol, keďže podľa názoru krajského súdu zistenie tejto skutočnosti samo osebe nemá vplyv na posúdenie, či sa môže od odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa názoru krajského súdu by obavu z možného páchania ďalšej trestnej činnosti neznížili ani opatrenia navrhnuté odsúdeným - a to dohľad probačného a mediálneho úradníka, resp. kontrola technickými prostriedkami, keďže od opätovného páchania trestnej činnosti odsúdeného neodradili ani opakované výkony trestu odňatia slobody v minulosti.

Keďže krajský súd považuje uznesenie okresného súdu za zákonné a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť odsúdeného A. L. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.